

[Socialministeren.]

pension komme til at udgøre for ægtepar 70 pct. af indtægten og for enlige 56 pct. af indtægten. For indtægter på 18.000 kr. vil dækningsprocenten blive for ægtepar 85 og for enlige 66, og for indtægter på 30.000 kr. vil den blive for ægtepar 63 og for enlige 52.

Som det vil fremgå af disse eksempler, tænker vi os altså en ordning, der giver medborgere med små indtægter relativt større dækning end medborgere med større indtægter. Det er derfor ikke rigtigt, når man har villet frakende ordningen et socialt sigte.

Når man ønsker at værdisikre dette pensionsniveau, må der i optjeningsperioden ske en regulering både af de tidligere indtjente pensionsrettigheder og af maksimumsgrænsen i takt med de almindelige indtægtsstigninger i samfundet. Herved vil der blive skabt en fuld velstandsregulering, medens tillægspensionen optjenes.

Når pensionen bliver aktuel, må den reguleres efter pristallet, således at man sikrer, at pensionens købekraft ikke bliver forringet.

For at opnå den fulde tillægspension må det kræves, at vedkommende har haft pensionsgivende indtægt i en årrække, der på længere sigt kan sættes til 35 år, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension forudsætter 40 år. Ved lavere anciennitet ydes en forholdsmæssig mindre pension, idet der dog må kræves mindst 3 års anciennitet i ordningen for at få ret til tillægspension. Da indtægten jo ofte svinger gennem livet, må pensionen beregnes af den gennemsnitlige indtægt i de 15 år, hvor indtægten har været højest.

Det er klart, at kravet om 35 års anciennitet for fuld pension ikke kan gælde for personer, der ved ordningens start allerede har tilbagelagt en væsentlig del af de aktive år. Ellers vil der i en lang årrække kun blive udbetalt ganske små tillægspensioner, og det vil vare alt for længe, inden man når op på de fulde beløb.

Det er derfor tanken, at optjeningstiden for de 20 ældste årgange nedsættes til 20 år, og at optjeningstiden for de følgende årgange gradvis forhøjes fra 20 til 35 år. Herved vil personer på 45 år og derunder ved ordningens start have mulighed for at

opnå fuld tillægspension, medens personer over 45 år bør have 1/20 af fuld pension for hvert år, hvori de har optjent ret til pension i ordningen. For de ældste årgange må det være tilstrækkeligt, at der er optjent anciennitet i ét eller to år, selv om der i øvrigt kræves mindst 3 års anciennitet.

Retten til alderstillægspension må indtræde fra 67 års alderen både for mænd og kvinder i lighed med den pensionsalder, der gælder for retten til den fulde folkepension og for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det må dog nok overvejes, om der kan skabes mulighed for, at personer, der oppebærer førtidsfolkepension, får ret til alders-tillægspension.

Ud over alderspensionen må ordningen give adgang til pension for invalider og for enker.

Den nye invalidepensionslov har betydet en meget væsentlig forbedring af invalidernes kår gennem det forhøjede pensionsniveau. Alligevel er der behov for, at invaliderne kommer med i tillægspensionsordningen.

Dette gælder på to områder.

For det første er der behov for, at et medlem af ordningen, der bliver invalid, kan få gavn af sine optjente pensionsrettigheder i ordningen samtidig med, at han oppebærer den offentlige invalidepension, fremfor at skulle vente med tillægspensionen, indtil han opnår den normale pensionsalder.

Vi bør derfor tillægge personer, der bliver invalider i deres aktive år, en invalide-tillægspension, der straks får samme størrelse som den alderstillægspension, som invaliden kunne se frem til, hvis han havde bevaret sine indtægter.

Ud fra revalideringshensyn må der fastsættes passende regler om samordning mellem invalidetillægspensionen og den offentlige invalidepension. Det er tanken, at disse regler skal udarbejdes således, at personer med den mellemste invalidepension opnår en samlet invalidepension og invalidetillægspension af samme størrelse som den samlede alderspension — folkepension og alders-tillægspension — medens personer med den højeste invalidepension får noget mere.

For det andet må den offentlige invalidepension betragtes som en indtægt, der træder i stedet for arbejdsindtægt på linje med,